

КНИГА ПРОРОКА ЙОНИ.

¹ І надійшло слово Господнє до Йони Амаатієнка, таке:

² Устань, подайся у Ниневію, в город великий, і проповідуй проти його, бо ледарства його дійшли до мене.

³ Йона ж устав, щоб утікати від Господа в Тарсис, і, дійшовши до Яфи, знайшов корабель, що йшов у Тарсис, заплатив гроші за переправу, й вступив на нього, щоб на ньому одплисти в Тарсис перед лицем Господнім.

⁴ Господь же послав на море велику бурю, і постала на морі лиха хуртовина, так що карабелі приходилось розбитись.

⁵ І полякались моряки, й почали взивати кожен до свого бога. І викидали в море склад із корабля, щоб його полегчити; Йона ж зійшов у середину на дно, ліг та й заснув твердим сном.

⁶ І прийшов до його керманич корабельний та й каже: Як тобі спати? вставай, покликни до твого Бога; може сей Бог зглянеться на нас, і ми не погинемо.

⁷ І говорили вони один одному: Ось, киньмо лишень жереб, щоб довідатись, за чию провину сталась нам ся пригода. Як же кинули вони жереб, упав він на Йону.

⁸ І кажуть вони йому: Скажи же нам, за яку провину сталась нам ся пригода? Яке твоє діло й звідки ти йдеш? де твій край, і з якого ти народу?

⁹ І відказав їм: Я Єврей і почитаю Господа, Бога небесного, що сотворив море й увесь суходіл.

10 І полякались вельми люде й сказали йому: Що се ти зробив? бо довідались, що він утікав од Господа, він бо їм признався.

11 Питають його тоді: Що нам з тобою почати, щоб море втихло про нас? бо море не переставало яритись.

12 Тоді він сказав їм: Возьміте мене та й вкиньте мене в море; тоді воно втихне про вас; я бо добре знаю, що ся страшенна хуртовина прийшла на вас через мене.

13 Але ті люде силкувалися добитись до берега, та се їм не вдалось, бо море не переставало яритись проти них.

14 Тоді покликнули вони до Господа й мовляли: Просимо тебе, Господи! не дай нам згинуту за житте сього чоловіка, й не винуй нас, наче б ми безвинну кров пролили; ти бо, Господи, вчинив, що тобі сподобалось.

15 Тоді взяли вони Йону та й вкинули в море; і перестало море яритись.

16 І полякались ті люде вельми перед Господом, принесли Господеві жертву й обрелись обітами.

2

1 Господь же повелів великій риби проглотити Йону; й був Йона у череві в риби три дні й три ночі.

2 І молився Йона Господеві з черева в кита

3 І промовляв: В смутку мойму покликнув я до Господа, й він вислухав мене; з черева преисподньої взивав я, а ти почув мій голос.

4 Вкинув єси мене в глибінь, у серце моря, і води обгорнули мене; всі води, всі філі твої проходили надо мною.

⁵ Вже я думав: Відкинений я від очей твоїх, а тепер чей я знов побачу храм твій сьвятий.

⁶ Обняли мене, добирались води до душі моєї, безодня зачинила мене в собі; морські трави обвили голову мені.

⁷ Попід підвалини гір потонув я, і земні засови замкнули мене, здається, на віки; але ти, Господи, Боже мій, виведеш душу мою з цієї глибині пекольної.

⁸ Як душа завмірала в мені, спогадав я на Господа, й ось, молитва моя дійшла до тебе, до храму сьвятого твого.

⁹ Хто марні й ложні боги шанує, той покинув Милосердного свого,

¹⁰ Я же голосом похвали принесу тобі жертву; чим обрік себе, те я й сповню; в Господа бо одного — рятуюнок.

¹¹ І повелів Господь киту викинути Йону на сушу.

3

¹ І надійшло слово Господнє до Йони вдруге:

² Вставай, подайся у Ниневію, город великий, і проповідуй в йому, що я повелів тобі.

³ І встав Йона, й подався у Ниневію, як повелів Господь; Ниневія ж була великий город, на три дні ходи.

⁴ І почав Йона проходити город, скільки мож за один день перейти, й проповідував, говорячи: Ще сорок день, а Ниневія стане розвалищем.

⁵ І повірили Ниневійці Богу: оголосили піст, і понадівали волосяниці, від найбільшого та й до найменшого.

⁶ Бо поголоска про се дійшла до царя Ниневійського, — й устав царь із свого престолу, скинув із себе царську одєжу свою, й закутався у волосяницю, і сів на попелі.

⁷ І звелів сповістити в Ниневії й заповісти від імені царського й вельмож своїх, щоб ні люде, ні скотина, ні воли ані вівці нічого не їли й не пасли та й води не пили;

⁸ Та щоб окриті були вереттем — людина й скотина, й скільки сили, взивали до Бога, та щоб кожне покинуло ледачу дорогу свою й неправедні вчинки рук своїх.

⁹ Хто знає, може Бог іще змилюється й відверне від нас палаючий гнів свій, і ми не погинемо.

¹⁰ І побачив Бог їх учинки, що вони покинули свою ледачу дорогу, й пожалував Бог наслати на них те лихо, яким їм був загрозив, і не наслав.

4

¹ Йона ж розсердився тяжко й запалав гнівом,

² І моливсь Господеві й промовив: О, Господи, хиба ж не се говорив я, бувши ще в моїй країні? тим же то й хотів утекти в Тарсис; знав бо я, що ти — Бог благий і милосердний, довготерпеливий і багатий на ласку, та що маєш спожалінне над нуждою.

³ Возьми ж у мене душу, Господи, бо лучше мені вмерти, аніж жити.

⁴ Господь же сказав: Чи ж слушно се тебе так розсердило?

⁵ І вийшов Йона з міста й осів від східнього боку міста, та й зробив собі там будку та й сів у холодку, визираючи, що станеться з городом.

⁶ А Господь Бог виростив рослину, й знялась вона понад головою в Йони, щоб мав тїнь над головою, та щоб успокоїв свою досаду, й Йона вельми зрадїв тїй рослині.

⁷ Як же назавтра вранці почала зоря зоріти, повелїв Бог червякові, щоб підгриз рослину, й вона всхла.

⁸ А як зійшло сонце, послав Бог гарячого восточнього вітра, й сонце припекло Йону в голову, так що він зовсім ізов'яз, і бажав собі смерті й сказав: *Лучше мені вмерти, аніж так жити.*

⁹ І промовив Бог до Йони: *Чи то ж бо тобі так досадно через ростину? Він відказав: Досадно, хоч би й умерти.*

¹⁰ Тоді сказав Господь: *Тобі жаль ростинки, дарма що коло неї не поравсь і не зростив її, — що за одну ніч виросла й за одну ніч поникла;*

¹¹ *А мені б то та не жаль було Ниневії, великого городу, що в йому більш ста й двацятьох тисяч чоловіка живе, що не вміють розпізнати правиці од лівиці, та й так багато скотини?*

Біблія

The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2025-01-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files dated 15 May 2025

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5